

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Видин, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, V СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Тодор Г. Попиванов

при участието на секретаря Полина П. Каменова
като разгледа докладваното от Тодор Г. Попиванов Гражданско дело № 20211320101143 по описа за 2021 година

Делото е образувано по искова молба от **Е.С. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр.Видин, обл. Видин, ж.к. “Бонония“, бл. 14, вх. А, ап. 19, чрез адв. С. ИВ., против **Областна дирекция на МВР – Видин** с адрес: гр. Видин, ул.“Цар Симеон Велики“ № 87, представлявана от Директора на дирекцията, с която са предявени иски с правно основание чл. 178, ал. 1, т. 3 вр. с чл.187 от ЗМВР – за заплащане на обезщетение за положен извънреден труд и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД – за заплащане на обезщетение за забава.

Обстоятелствата, от които произтичат претендираните от ищеца права са: наличието на възникнало от 2018г. служебно правоотношение с ответника ОД на МВР - Видин. Посочва се, че ищцата е работила на длъжност полицаи в група „ООР“ в РУ при ОД на МВР - Видин и че е работила по утвърдени протоколи и графици при сменен режим на работа – по 12 часови смени и сумарно изчисляване на работното време, при което е полагала труд повече от 40 часа седмично. Твърди се от ищцата, че за периода от 15.10.2018г. до 31.12.2020г. е полагала извънреден труд през нощта – нощни дежурства, който не ѝ е заплатен от ответника. Поддържа се още, че дължимото се на ищцата възнаграждение следва да се определи чрез преобразуване на часовете, положен в повече нощен труд – в дневен, с коефициент 8:7 /или 1.143/ на основание чл.31, ал.2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014г. – ДВ,

бр.69 от 19.08.2014г. в сила от 19.08.2014г., отм. ДВ, бр.40 от 02.06.2015г., в сила от 01.04.2015г./, а след отмяната ѝ – на основание чл.9, ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работното време /НСОРВ/.

Иска се от ищцата съдът да постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да ѝ заплати сумата в размер на 1000.00 лева, представляваща допълнително възнаграждение за положен от нея извънреден труд през нощта за периода от 15.10.2018г. до 31.12.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба 01.06.2021г. до окончателното издължаване, както и сумата в размер на 100.00 лева – обезщетение за забава върху главницата по периоди на възникване на задължението за всяко плащане до датата на предявяване на иска – 01.06.2020г.

Иска се назначаване на съдебно – счетоводна експертиза. Претендират се разноските по производството. Иска се задължаване на ответника да представи по делото справка за основното и брутно възнаграждение на ищеца за исковия период и заверени преписи от графиците за отработени смени на служителите на ответника и справка за положения от ищеца извънреден труд с оглед установяване на положен такъв.

В срока за отговор на исковата молба ответникът е подал писмен отговор, с който признава, че ищцата е служител на ответника за исковия период, като е постъпила на работа на 23.03.2018г., но за времето от 23.03.2018г. до 01.11.2018г. е била стажант, а не държавен служител, и не е полагала нито нощен, нито извънреден труд, поради което за исковия период от 15.10.2018г. до 01.11.2018г. според ответника искът е неоснователен. Признава се от ответника, че ищцата е изпълнявала служебните си правоотношения по утвърдени графици /дневни и нощни/ работни смени, като отработеното време се е изчислявало сумирано за съответен отчетен период /едномесечен или тримесечен/ съгласно чл. 187, ал. 3 от ЗМВР, както и че в резултат на това сумарно изчисляване, след прихващане на положителните с отрицателните разлики на отработеното време през отчетния период, е формиран резултат, който, при надвишаване на нормата работни часове, е заплащан на ищцата на основание чл. 178, ал. 1, т. 3 от ЗМВР – като извънреден труд. Поддържа се от ответника, че съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗМВР ищецът дължи полагане на „8 часа дневно“, което означава 8 астрономически часа като продължителност на

работния ден, независимо от частта на денонощието, в която работният ден се разполага, поради което на ищцата не се следва заплащане на извънреден труд, а положеният нощен труд ѝ е заплащан с увеличение от 0.25 лева съгласно чл. 179, ал. 2 от ЗМВР и Заповед № 8121з-791/28.10.2014г., Заповед № 8121з-1429/23.11.2017г. /ДВ, бр.98/08.12.2017г., неофициален раздел/ и Заповед № 8121з-156/05.02.2020г. на министъра на вътрешните работи, както и че в случая чл. 9, ал. 2 от НСОРВ е неприложима, тъй като не са налице кумулативно изискваните законови предпоставки.

Поддържа се още, че с измененията на чл. 187, ал. 1 от ЗМВР, обнародван в ДВ бр. 60 от 07.07.2020г. изрично е уредена нормалната продължителност на нощното работно време от 8 часа, което води до коефициент 1 /едно/.

Налице са обстоятелства, които се признават от ответника и обстоятелства, които не се нуждаят от доказване, а именно: че ищцата е била служител на ответника за исковия период и че е изпълнявал служебните си правоотношения по утвърдени графици /дневни и нощни/ работни смени, като отработеното време се е изчислявало сумирано за съответен отчетен период /едномесечен или тримесечен/.

Доказателствената тежест на страните е както следва: в тежест на ищцата е да докаже, наличието на положен от нея извънреден труд в претендирания размер за исковия период, както и размера на претендираната главница и размера на обезщетението за забава върху нея. В тежест на ответника е да докаже, че положения от ищцата извънреден и нощен труд ѝ е заплатен.

По искане на ищцата на основание чл. 214 от ГПК с протоколно определение от 14.10.2021г., съдът е допуснал увеличение в размера на исковите претенции, като искът за заплащане на допълнително възнаграждение за положен извънреден труд се счита предявен за сумата от 1641.60 лева за исковия период, а искът за заплащане на обезщетение за забава се счита предявен за сумата от 213.56 лева.

По делото са събрани писмени доказателства, назначена и изслушана е съдебно - счетоводна експертиза.

Съдът, като разгледа исковата молба и отговора и след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не се оспорва, че страните се намират в служебно правоотношение на посоченото основание, както и не се оспорва, че за периода от датата на акта на ищцата за встъпване в длъжност 01.11.2018г. до 31.12.2020г. ищцата е работила по утвърдени протоколи и графици при сменен режим на работа – по 12 часови смени и сумарно изчисляване на отработеното време между 22.00ч. и 06.00ч.

Вещото лице по назначената и приета по делото съдебно - икономическа експертиза, изготвена въз основа на представените разплащателни ведомости за начисленото трудово възнаграждение на ищеца, както и графичите за отработени смени е дало заключение в три варианта съгласно исканията на страните, а именно: 1. че през исковия период от 15.10.2018г. до 31.12.2020г. ищцата е отработила 203 ч/ч, като броят на тези часове представлява разликата между платените от работодателя 1418ч/ч нощен труд и получените след преизчисляването им с коефициент 1.143 – 1621 ч/ч., с равностойност на 1641.60 лева, а размерът на обезщетението за забава върху главницата – в размер на 213.56 лева; 2. че за периода от 01.11.2018г. до 31.12.2020г. ищцата е отработила 202 ч/ч, като броят на тези часове представлява разликата между платените от работодателя 1410ч/ч нощен труд и получените след преизчисляването им с коефициент 1.143 – 1612 ч/ч., с равностойност на 1635.83 лева, а размерът на обезщетението за забава върху главницата – в размер на 212.19 лева; 3. че за периода от 15.10.2018г. до 11.07.2020г. – датата на влизане в сила на новата редакция на чл. 187, ал.1 от ЗМВР, ищцата е отработила 162 ч/ч, като броят на тези часове представлява разликата между платените от работодателя 1136 ч/ч нощен труд и получените след преизчисляването им с коефициент 1.143 – 1298 ч/ч., с равностойност на 1284.90 лева, а размерът на обезщетението за забава върху главницата за периода от 15.10.2018г. до 11.07.2020г. – в размер на 197.25 лева.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 176 от ЗМВР, брутното месечно възнаграждение на държавните служители в МВР се състои от основно месечно възнаграждение и

допълнителни възнаграждения. Към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за извънреден труд /чл. 178, ал. 1, т. 3 от ЗМВР/. Съгласно чл. 143, ал. 1 от КТ, извънреден е трудът, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя извън установеното за него работно време. Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5 - дневна работна седмица /чл.187, ал.1 от ЗМВР/. Работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8, 12 или 24 - часови смени – сумирано за тримесечен период /чл.187, ал.3, изр.1 от ЗМВР/. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00ч. до 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24 - часов период /чл.187, ал.3, изр.3 от ЗМВР/. Работата извън редовното работно време до 280 часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период – за служителите, работещи на смени, чрез заплащане с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение /чл. 187, ал. 6, вр. ал. 5, т. 2 от ЗМВР/.

Редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители се определят с Наредба на Министъра на вътрешните работи /чл. 187, ал. 9 от ЗМВР/.

През процесния период са действали различни нормативни актове - на 19.08.2014г. в „Държавен вестник“, бр. 69, е обнародваната Наредба № 81213-407 от 11.08.2014 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители в МВР, в сила от 01.04.2015г., издадена на основание чл. 179, ал.2 от ЗМВР. След нея, на 02.06.2015 година в „Държавен вестник“, бр. 40, е обнародвана нова Наредба № 8121 592 от 25.05.2015г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители в МВР

(отменена с Решение № 8585 от 11.07.2016 г. на ВАС, по адм. д. № 5450/2016 г.). Следва 02.08.2016г., когато в „Държавен вестник“, бр. 60, е обнародвана нова Наредба № 8121-776 от 29.07.2016г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители в МВР (Наредба №8121з-776 в сила от 02.08.2016г.), издадени от Министъра на вътрешните работи. В чл. 3, ал. 3 от трите наредби е предвидена възможността за полагането на труд и през нощта - между 22.00 часа и 06.00 часа при работа на смени, като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24 - часов период.

С първата от посочените наредби /чл.31, ал.2/ изрично е уредена редуцията на часовете положен нощен труд към дневен, при сумирано отчитане на отработеното време. За целта, общият брой часове нощен труд за отчетния период се умножава с коефициент 1.143. Тази наредба е отменена с приемането на втората, в сила от 01.04.2015г. Тя пък е отменена с решение по адм. дело № 5450/2016 г. на ВАС, в сила от датата на постановяването му и обнародвано. В периода от отмяната до издаването и обнародването на третата наредба – на 02.08.2016г., отново приложима е била първата, предвиждаща преизчисляване на нощния труд в дневен.

Съгласно чл.179, ал.1, предл. второ от ЗМВР, на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за полагане на труд през нощта от 22.00ч. до 6.00ч., а съобразно чл.9 и чл.12 от Раздел III на Наредба № 8121з-908/02.08.2018 г. за условията и реда за изплащане на допълнителни възнаграждения на държавните служители в Министерството на вътрешните работи /обн. ДВ, бр. 67/14.08.2018 г., в сила от 14.08.2018 г., изд. на осн. чл. 179, ал. 2 от ЗМВР/, за всеки отработен нощен час или за част от него от 22.00ч. до 6.00ч., на държавните служители се изплаща допълнително възнаграждение за нощен труд след предоставяне в съответните финансови звена на протокол - приложение № 6 към чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г. Основателен е доводът на ищеца, че е налице липса на специално правило за ставка на допълнителното възнаграждение за нощен труд или което да определи методология за превръщането на отработените нощни часове в дневни при сумирано изчисляване на работното време по

отношение на държавните служители в МВР, поради което е налице нормативна празнота, която следва да се преодолее чрез субсидиарното приложение на чл.9, ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата /НСОРЗ/. Съгласно това общо правило, при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място, т.е. приложимият коефициент за преизчисляване на нощния труд в дневен е 1.143, получен като частно при деление на нормалната продължителност на дневното /8 часа/ и нощното /7 часа/ работно време. Възприемането на обратното становище би поставило държавния служител в МВР в неравностойно положение спрямо работниците и служителите, чиито правоотношения се регулират от Кодекса на труда и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Ето защо, съдът намира за неоснователни изложените в отговора възражения относно приложимостта на установения в чл.9, ал.2 от НСОПЗ коефициент към процесното служебно правоотношение.

Относно нормата на чл. 9г от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, както и редакцията ѝ от 01.01.2018 г., която предвижда отпадане на изрази "без превръщане на нощните часове в дневни", няма отношение при преценката за начина на начисляването положението труд и дължимостта на претендираното възнаграждение за извънреден труд, тъй като въпросната разпоредба касае само отчитането на същия пред Инспекцията по труда.

В следващите Наредба № 8121з-592/25.05.2015г и № 8121з-776/29.07.2016 г. и Наредба № 8121з-36/07.01.2020 г., приложими към процесния период, липсва изрична регламентация за преизчисляване на нощния труд в дневен. В Наредба № 8121з-1174 от 21.10.2020 г. и Наредба № 8121з-1353 от 15.12.2020 г. е посочено, че при сумирано изчисляване на работното време, нощните часове се превръщат в дневни с коефициент 1, съгласно чл. 187, ал. 4 от ЗМВР, но не е посочен алгоритъм за преизчисляване от нощен труд в дневен при извънреден труд, какъвто е налице, с оглед данните по делото.

Релевираното от ответника възражение, че за периода от 15.10.2018 г. до 01.11.2018 г. ищцата е била стажант, поради което не е полагала нито нощен труд, нито извънреден такъв, съдът намира за основателно по следните

съображения:

Съгласно чл. 157, ал. 7 от ЗМВР новопостъпилите държавни служители, които подлежат на задължителна първоначална професионална подготовка, се назначават като стажанти за периода на обучението, а съгласно чл. 173, ал. 1 от ЗМВР по време на първоначалното професионално обучение стажантите не могат да бъдат използвани за служба в структурите на МВР освен за целите на обучението.

По делото от ответника са представени копие на договор за стажантство от 23.03.2018 г., копие на Заповед рег. № 3683-470/20.03.2018 г. за назначаване на държавни служители /стажанти/ в МВР, копие на акт за встъпване в длъжност – стажант от 23.03.2018 г., копие на Заповед с рег. № 3683-1931/24.10.2018 г. за назначаване на държавен служител в МВР и копие на акт за встъпване в длъжност – полицай от 01.11.2018 г. От последния представен документ е видно, че ищцата е встъпила в длъжност – полицай от 01.11.2018 г., от която дата е започнала да полага нощен и извънреден труд.

В тази връзка съдът намира, че за периода от 15.10.2018 г. до 31.10.2018 г. предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Предвид изложеното, предявения иск за заплащане на извънреден труд за периода от 01.11.2018 г. до 31.12.2020 г., получен след преобразуване на положените часове нощен труд в дневен, се явява доказан по основание и в размера, посочен от вещото лице, а именно за сумата от 1635.83 лева.

С оглед уважаването на главния иск, основателен се явява и акцесорният иск за заплащане на лихва за забава върху главницата за процесния период от 01.11.2018 г. до 31.12.2020 г., също в размера посочен от вещото лице, а именно за сумата от 212.19 лева.

Ответната страна не е ангажирала доказателства на ищцата да е изплатено дължимото възнаграждение в горния размер за положения от нея извънреден труд, което обстоятелство съгласно твърдението му и доказателствената тежест, указана от съда, е в негова тежест да установи, поради което исковите претенции ще следва да се уважат до размерите посочени по горе, а именно: главният иск следва да бъде уважен за сумата от 1635.83 лева, а акцесорният за сумата от 212.19 лева.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, в тежест на

ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца разноси за адвокатско възнаграждение.

Ищцата претендира разноси в общ размер от 700.00 лева за адвокатско възнаграждение съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6/2012 г. от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Видно от договора за правна защита и съдействие, представен от ищцата договореното и внесено адвокатско възнаграждение е в размер на 300.00 лева, поради което съдът счита, че общо дължимите се разноси, които следва да се пресъдят на ищцата за адвокатска защита по двата иска са в размер на 300.00 лева, тъй като по делото са представени доказателства само относно заплащането на тази сума. В останалата част искът за заплащане на адвокатско възнаграждение за сумата над 300.00 лева следва да се отхвърли като недоказан.

С оглед гореизложеното неоснователно се явява направеното от ответната страна възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Тъй като ищецът е освободен по силата на закона от заплащане на държавна такса за водене на делото /т. 23 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС/, по правилото на чл. 78, ал. 6 от ГПК, при този изход от спора ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса в размер на 115.43 лева съобразно уважената част от исквете. Ответникът като държавно учреждение не е освободено от заплащане на държавни такси по смисъла на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ГПК, тъй като предмет на делото не са публични държавни вземания, а частни субективни права на ищеца /така т.10 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС/.

Ответникът следва да понесе и разностите за вещо лице в общ размер на 104.12 лева, платени от бюджета на съда.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноси съразмерно с отхвърлената част на претенцията. По делото от ответника се

претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300.00 лева. С оглед изхода на делото, ищецът следва да заплати на ответника разноски за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от исковете в размер на 1.15 лева.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Видин с адрес: гр. Видин, ул.“Цар Симеон Велики“ № 87, представлявана от Директора на дирекцията, да заплати на **Е.С. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр.Видин, обл. Видин, ж.к. “Бонония“, бл. 14, вх. А, ап. 19, сумата в размер на **1635.83** /хиляда шестстотин тридесет и пет лева и осемдесет и три ст./ **лева**, представляваща дължимо допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд за периода 01.11.2018 г. до 31.12.2020г., получен след преобразуване на положени часове нощен труд в дневен, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на иска в съда – 01.06.2021 г. до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част до пълния претендиран размер от 1641.60 лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Видин с адрес: гр. Видин, ул.“Цар Симеон Велики“ № 87, представлявана от Директора на дирекцията, да заплати на **Е.С. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр.Видин, обл. Видин, ж.к. “Бонония“, бл. 14, вх. А, ап. 19, сумата в размер на **212.19** /двеста и дванадесет лева и деветнадесет ст./ **лева**, представляваща лихва за забава върху главницата по периоди от възникване на задължението за всяко плащане /от 01.11.2018 г. до 31.12.2020 г./ до датата на предявяване на иска – 01.06.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част до пълния претендиран размер от 213.56 лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Видин с адрес: гр. Видин, ул.“Цар Симеон Велики“ № 87, представлявана от Директора на дирекцията, да заплати на **Е.С. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр.Видин, обл. Видин, ж.к. “Бонония“, бл. 14, вх. А, ап. 19, разноски за адвокатско възнаграждение в размер на **300.00 лева**, като **ОТХВЪРЛЯ** искането в останалата му част до пълния претендиран размер от 700.00 лева.

ОСЪЖДА Е.С. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Видин, обл. Видин, ж.к. “Бонония“, бл. 14, вх. А, ап. 19 за заплати на **Областна дирекция на МВР – Видин** с адрес: гр. Видин, ул.“Цар Симеон Велики“ № 87, представлявана от Директора на дирекцията разноси за юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от исковете в размер на **1.15 лева**.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Видин с адрес: гр. Видин, ул.“Цар Симеон Велики“ № 87, представлявана от Директора дирекцията да заплати на РС – Видин, сумата в размер на **115.43 лева** – дължима се държавна такса, както и сумата в размер на **104.12 лева** – разноси за вещо лице.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Видински окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____